

1863-01-11

AFSENDER

Titus Schouw

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet forløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2-3

Foto 3 viser side 8 og 5

Foto 4 viser side 6-7

Foto 5 viser side 12 og 9

Foto 6 viser side 10-11

Foto 7 viser side 16 og 13

Foto 8 viser side 14-15

Afsendersted:

Ceylon

Omtalte personer:

Titus Schouw

Georgia Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 5 nr. 57

DOKUMENTINDHOLD

Titus Schouw er nået til Ceylon (Sri Lanka). Han fortæller om rejsen med dampskib og de forskellige passagerer. Han beskriver Sri Lankas befolkning - især deres påklædning og udseende. Han undrer sig over mændenes lange hår og skørter.

TRANSSKRIFTION

Mappe 5

Brev nr. 57

Point de Galle Cylon, d. 11te Januar 1863

Kjære G. Der er ikke meget at skrive om en Søtour fra Aden til Cylon, dog vil jeg gjøre Forsøg paa at skrive lidt om min Reise mellem disse to Steder, for om muligt at give dig en Idee om Livet ombord et stort Dampskib, her i disse Farvande. Der var en stor Mængde Mennesker ombord paa Skibet alle fra England enten reisende hjem til Indien eller kommende ud for første Gang; vi havde nær ikke faaet nogen Plads

●2●

saa mange vare der; to af Officerene overlod os deres Køier. Om Morgen, for at begynde med Begyndelsen, tager Du Bad dersom Du er heldig nok til at slippe ind i Badekammeret, men det er i Reglen en vanskelig Sag, der staar hele Gelede udenfor og vente. Jeg tog det senere op ad Dagen skjønt Morgen ubetinget er den behageligste Tid at tage det paa. Efter at være klædt paa gaaer man lidt omkring for at faa Motion, seer paa Veiret eller Compasset og

●3●

søger at slaa Tiden ihjel paa bedste Maade indtil Frokost Klokken ringer Kl 8½. Der er intet mærkeligt ved Frokosten maaske med Undtagelse af Punkaen den store Vifte som hænger i Loftet og stadig svinges frem og tilbage af en ulykkelig Dreng, der har meget meer Lyst til at sove end til at hale i Punkaen. Der er Mad nok paa Bordet; men det er ikke derfor sagt man faar noget at det, idet Mindste ikke altid hvad man ønsker. Det gjælder om at [?indponere] Opvarteren og ikke lade sig imponere af ham, hvilket han altid forsøger

●4●

paa i Begyndelsen. Langs med Bordene sidde Herrer og Damer og spise, snakke, le og raabe paa Opvarterne og hele Scenen er mere støiende end behagelig. Her er mange forskellige Mennesker; men jeg vil vente med at indføre dig til Selskabet indtil lidt efter Frokost, thi saa ere De næsten alle

paa Dækket, der kan man bedre oversee dem. Under det stor Solseil sidde Damerne paa magelige Stole (som der altid er stor Rift om) og bestille ingenting. Der sidder en net lille Dame med to store venlige blaa Øine, hun skal tilbage

●5●

til sin Mand i Indien, hun brodere et Par Morgensko til ham, men jeg er bange hun kommer hjem inden de blive færdige. Hendes Morgendragt er maaske lidt vel fri i Snittet paa Ermerne, men da hendes Arme ere saa hvide og smukke, maa man undskylde hende; jeg er vis paa det er en from, lille god Kone. Lige over for hende sidder en stor majestætisk Dame, som endnu er smuk, men ikke længer ung, skjønt hun gjerne vilde være, Sløret som hænger ned fra den lille Hat med Strudsfjedren, bliver aldrig slaaet tilside før det er mørkt, og jeg skal ikke nægte hun seer bedst ud med Sløret paa.

●6●

Hun har en lille Vifte i Haanden det er alt hvad hun kan overkomme at foretage sig, hun beklager den Tid er forbi da Herrerne flokkedes om hendes Stol og hun sender misundelige Blikke til den unge Pige, der sidder agter ude ved [?Rattet], omringet af 4, 5 unge Herrer, som kappes om at underholde hende. Hendes ungdommelige Latter tyder paa at det lykkes dem. Uden at være smuk, har hun det tiltrækkende Ydre som altid følger med Ungdom, Sundhed og Munterhed. Jeg seer langt hellere paa hende end paa de to Damer af

●7●

tvivlsom Alder, som jeg er ganske vis derpaa, nu bagtale den stakkels unge Pige paa det skrækkeligste; hun er ung det er naturligvis hendes Hovedsynd; hvad vilde de ikke gjøre for ogsaa at være det, der vilde |da| være langt mere Haab for dem end der nu er; thi oprigtig talt, skjønt Indien et er godt Marked for speculerende unge Damer troer jeg dog disse kun have lidt Haab.

Paa den anden Side af Skibet, ganske for sig selv, sidde et ungt nygift Egtepar. Begge smukke, unge, livlige og saa forelskede som et Par Duer. De er sammen den hele

●8●

Dag, og have hverken Øine eller Øre for andre. Det er en Fornøjelse at see paa dem. Og dog nu gaa de ud lykkelig og fulde af Haab, og maaske naar de vende hjem til England om nogle Aar, hun vil være fed, bleg og indolent og han gnaven, guul og Leversyg. Der er et andet Ægtepar lidt længer hende, det er ikke saa fornøieligt et Syn; vel er hun smuk endogsaa meget

smuk men der er noget vist ved hende som tyder paa en Fortid, og det er Intet smukt Syn hos en nygift Kone; hendes Opførsel er yderst anstændig, hvilket

●9●

ærgre de to Sladdetasker i høi Grad, de vilde saa gjerne kunde sige noget ondt om hende. Dog er der noget Ubeskriveligt ved hende som tyder paa en udbrændt Vulkan, har hun nogensinde elsket, hendes Mand har det sandelig ikke været. Manden er forelsket i hende fuld af Opmærksomhed mod sin Kone; rig er han uden Tvivl ellers havde hun sikkert ikke taget ham; men for Resten minder han meest om Stalden, Spillehuset og Drikkelaget.

Herrer er her naturligvis mange af lige fra den gamle, rolige Officer som vender hjem [overstreget: til]

●10●

efter Orloven er udløben; til den unge Lieutenant, som fuld af Illusioner og Haab gaar ud for at prøve Indiens hede Sol og Feber. Der er den galante Officer med det store Skjæg, som altid har travlt med at gjøre sig behagelig for Damerne; der er den gamle gnavne Bankie; som er endnu meer gnaven end sædvanlig fordi han mangler sin vante Comfort. Og lidt længer hende i Skibet er en Uendelighed af unge Mennesker som skal ud for at prøve Lykken, foreløbige ere de ivrigt beskjæftigede med at spille et meget yndet

●11●

spil ombord paa Skibe, som besaaer i at man kaster Blyringe paa en Plade med Nummere paa; den som træffer det høieste Nummer er Vinner.

Men Du har vel nok af Seiltouren nu; tilgiv at den er kjedelig jeg kunde ikke gjøre den morsommere end den var.

Vi have været her paa Cylon 6 Dage; og her ret for Alvor prøvet et tropisk Clima. Men jeg vil ikke dennegang skrive Dig noget om Landet, jeg har kun seet lidt af det, da vor Tid er gaaet med Forberedelser til en Jagttour ind

●12●

det Indre, naar jeg kommer tilbage fra den, vil jeg bedre være istand at skrive Dig noget om Landet. Een Ting vil jeg dog omtale inden jeg slutter; det er den snurrige Dragt Manfolkene her gaa i. De gaa alle barhovede, have meget langt Haar, som er strøget stramt tilbage over Hovedet og bundet op i en Knude paa Baghovedet, det er holdt tilbage af en SkilpadeKam af Form som en Halvcirkel, og de Fornemme have en stor

Kam, af den Form som Damerne brugte hjemme i Tyverne, siddende i Baghaaret; denne fuldkomne

●13●

Damefrisur seer løierlig ud til et Skjæget Mandfolkeansigt. Paa Kroppen bær de en let Trøie og om Lænderne svøbe de et Klæde af let Bomuldstøj, som hænger ned til Anklen og aldeles ligne et Skjørt. Snurrigt er det at see de mere velhavende blandt dem, de ere halvt europæisk klædte halvt som Indfødte; de beholde Frisuren, have Overkroppen ganske paa europæisk med Frakke, Vest, Flipper o.s.v. og om Benene igjen have de Skjørtet. Disse Folk ere Singhalesere og danner Hovedbefolkningen paa Øen, foruden er der flere andre Folkestammer;

●14 ●

men jeg har endnu ingen andre seet, med Undtagelse af indvandrede fra Arabien og fra Malabarkysten i [overstreget: ?] Indien.

Singhaleserinderne ere ret smukke, meget smaa, men trinde og buttede, i det mindste de unge. Haaret er i Reglen langt og smukt, sat paa samme Maade som Mændenes men uden Kam i, Baghaaret er gjort fast med en smukt forarbejdet Sølvnaal, Dernæst bær de en hvid Trøie, som naaer dem til Livet og er lukket baade for og bag, den har lange Ermer. Om Nederkroppen har de ●15●

et lignende Klæde som Mændene, i Almindelighed af lysetødt Bomuldstøj.

En anden snurrig Ting her er deres Baade de bestaa af en udhulet, lang, smal Træstamme tilspidset for begge Ender, for at gjøre denne Baad lidt høiere er der ?Syet to Planker en paa hver Side, de staa paa Kant og danne en Slags Ræling; men gjøre det allerede smalle Fartøj endnu smallere; det er ikke bredere end at et almindeligt Menneske akkurat kan sidde der; de styrer med en Aare og enten roes eller bringes frem ved et enkelt Seil; for at dette smalle Fartøj ikke skal kæntre er der lagt to krumme Stænger ud til den ene Side

●16●

disse bær paa en mindre Træstamme, som hviler paa Vandet og gjør Modstand naar Vinden vil lægge Baaden paa Siden. I saadan en Baad gaa Fiskerne 4 a 5 Miil tilsøes, de seile meget godt.

Nu længes jeg meget efter Brev fra Dig men har intet Haab om endnu at faa i den første Maaned. Jeg haaber alt staar vel til Hjemme. Hils Dine kjære Drenges ret mange Gange, Din Mand ikke at forglemme fra Din hengivne Broder

T. Schouw

paa i Begyndelsen. Længst
med Nordøst sidde Heren og
Samer og spise, snakke, og
være paa Opvartning og hele
Løben er deres stierende end
behagelig. Der er mange
forskjellige Maanedstid; men
jeg vil vente med at indføre
der til Alfababet indtil det efter
Først, thi saa ere de næsten
alle paa Daktet, der kan man
bedre oversætte dem. Under det
store Solens sidde Samerne
paa nægelige Stole (som der
aldrig er stor Røft om) og kiste alle
ingenting. De sidde om net
alle Samer med to store reulige
Haa Gane, som skal tilbage

Pointe de Galle Cylon
14.35.25 SKOVGAARD-MUSEET 11^e Janvier 1883.
MUSEET Møppe 5 Nr. 57
Thore J. Der er ikke
meget af skrive om en Totius
fra Aden til Cylon, dog vil
jeg gjøre et Forsøg paa at skrive
bort om min Reise mellem
dine to Steder, for om muligt
at give dig en Idee om det
omtrent et stort Jaccupit, her
i disse Færaide. Der var en
stor Mængde Mennesker mellem
paa Skibet alle fra England
enten reisende eller til
Færdig eller kommande
ud for første Gang; vi havde
næst ikke faaet nogen Plads

saa mange andre der, to af
 Officere og overlod os deres Høier.

Paa Morgenen, for at begynde
 med Regjeringen, tager La. Råd
 derom. La. er heldig nok til at
 slippe ind i Badekammeret;
 men det er i Baglæn en
 vanskelig Sag der staaer hele
 Gælder indrufer og renter. Jeg
 tog det senere op ad Sagen
 skjønt Morgenen betragtes
 den behageligste Tid at tage
 det paa. Efter at være blevet
 paa gæst men lidt omkring
 for at se Motoren, var paa
 Været eller Compasiet og

søger at slaa Tiden ihjel paa
 bedste Maade indtil Frokost.

Klokken ringer Kl. 8½. Der er
 intet uventet og Frokosten
 maaske med Undtagelse af
 Pindroen den store Vifte som
 hænger i Loftet og stadig evig
 frem og tilbage af en uheldig
 Drenge, der har meget mere lyst
 til at sove ind til at hale i
 Pindroen. Der er Mad nok
 paa Bordet, men det er ikke
 derfor sagt man faar noget af
 det, idet Mindste ikke altid
 hvad man ønsker. Det gælder
 om at indpaaere Operatøren,
 og ikke Lede sig indpaaere af
 ham, hvilket han altid foretager

Der, og have hverken Gode eller
Andre for andre. Det er en
Forvildelse at se paa dem.

Og dog maa gaa de ind lykkelig,
og falde af Hæst, og maa
naar de seude hjem til England
om nogle Aar, men vil være
fred, bløt og indolent og have
gnaen, gnuet og Leversyg.

Der er et andet Aste par lidt
længere hende, det er ikke saa
forvildeligt at se, vel er hun
smuk endog saa meget smuk,
men der er noget vist ved hende
som tyder paa en Fortid, og det
er intet smukt Syn hos en
unggift Pige; hendes Opførsel
er givetvist aenestaaende, kvindeligt

til sin ^{SKOTSK} ~~SKOTSK~~ Indre, hun.

broder ¹⁴³⁵⁰ ~~14350~~ Morgens til
ham; men jeg er bange for
hjem; men hjem inden de blive for
Hendes Morgendag er maa
helt vel fri i Løstet paa Ermen,
men da hendes arme er saa
hvide og smukke, saa man
indtænder hende; jeg er ogsaa
det er en Pige, lille god Pige.
Lige over for hende sidder en stor
majeestetisk Dame, som ender
er smuk; men ikke laager ung,
skjønner hun gjerne at se
Håret som hangt ned fra den
lille Hat med Thrundfæder, bliver
aldrig slægt blide for det er
mørkt, og jeg skal ikke nægte
hjem der bødte ind med Høst paa

Han har en Vifte i Haanden det
er alt hvad han kan overkomme
at fortælle sig, han beklager
den Tid er forbi de Herrens
flotkedes om hendes Stel og han
sees uendelige Stokke til
den unge Pige, der vider sig
ude ved Rattet, omringet af
4, 5 unge Herre, som hæver om
at underholde hende; Hendes
ungdommelige Latter tyder paa
at det lykkes dem. Men at være
sær, har han det tiltrækkende
tyder som altid følger med Lyden
Sindhed og Muntrehed. Jeg
er langt hellere paa hende
end paa de to Damer af

forolium Alder, som jeg er
ganske vis derpaa, men begynde
den stakels unge Pige paa det
Storhelixite; han er ung det
er naturligt hendes Hoved signd;
hvad vilde de ikke gøre for og paa
at være det, der vilde være langt
mere klart for dem end der nu
er; thi op rigtig talt, skjønt Anden
er et godt Marked for speculerende
unge Damer troer jeg dog sin
han have bitt Klædt.
Paa den anden Side af Staket
ganske for sig selv, vilde et
ungt uigjæft Ektepar. Begge
smukke, unge, rolige og
i en forelskede som et Par Svær.
De ere sammen den hele

i det Fædre, naar jeg kommer
tilbage fra den, vil jeg bedre være
i stand at skrive. Og noget om
Bundet. En Ting vil jeg dog
muntale inden jeg slutter, det er
den smukke Sagt Maupassant
her gaa i. De gaa alle her
hovede, have meget langt stær,
som er strøjet stramt tilbage
over Hovedet og Bunden og
en Knude paa Baghovedet, det
er holdt tilbage af en Halspæl
Kam af Toru som en Halsbånd,
og de Frøenere have en stor
Kam, af den Toru som Samene
bragte hjemme i Tyrerne, iddet af lige fra den gamle, rolige
i Baghaaret; denne fuldkomne

afgørende to Læderbænder.
174350
hør Gud, de vilde saa gerne
kunne sige noget godt om
hende. Og er der noget ubestemt
velgt ved hende som tyder paa
en vedbrændt Valkaen, har
hans sørgende elsket, hende
Maude har det sandelig ikke som
Maude er forliden; hende
fuld af Grandskomhed med
den Toru; og er han uden
al Tvivl eller havde hende
sikkert ikke taget Kam; men
for Resten mindes den smukke
om Halde Spilleburet og
Drikkelegat.
Hendes er det naturligt i sin
Officer som under bjerg

efter Orloven er udløbet; til Spil ombord paa Skibe, som besaaer
den unge Lieutenant, som i at man kaster Myntene
fuld af Thundrer og Hest gaa paa en Plade med Nummere
ind for at prøve Indsæt her paa; deri som træffe det bedste
Lol og Feter. Der er den galante Nummeren er Vinner.
Officer med det store Høj, som Men da her vil nok af Led-
altid her trøst med at give os trøsten nu; tilgik at den er
klægtig for Generalen; der er kjædelig jeg kunde ikke gøre
den gamle gamle Bankier, den smukkeste end den
som er endnu mere smuk end var.
sedd vanlig fordi han mangler Vi have været her paa Ceylon
sin vante Comfort. Og lidt 6 Dage, og her det for Alvor
Langes Hænde: Hæbet er en prøvet et Tropisk Klimat.
Hendelighed af unge Mændene Men jeg vil ikke demme ang
som skal ind for at prøve Lykka, der er det meget om Altsat;
fordelrige er de iorist bestyrtet, jeg har kun set lidt af det
med at spille et meget godt de var Tid er gaaet med
Forberedelse til en Vagt tour ind

disse var en mindre Træstamme,
som boilede paa Vandet og gik
færdigst naar Vinden vil legge
Bøden paa Siden. Træden en
Baal gaa Træerne saa smil-
tilløst, de seile meget godt.

Vi længe sig meget efter Nord
fra sig men her intet Haab
om enden at faa i den første
Maaned. Jeg haaber alt stædt
vel til Lykke. Alti Sma-
kære bringe ret mange Gænge
den Mandshæd at forslaanne
fra den fængsle Broder
T. Schouw.

Disse Træer ser lidenlig ind ^{IV.}
til et ^{14. 350} ~~større~~ Maanedshæder.
Paa Troppeu var de en let Træ
og om Landene søgte de et Bille
af et Romuldstræ, som hangen ned
til Dublin og alderst Ligne et
Skjort. Samtidigt er det at se
de mere velhavende Blandt dan-
de en helot europæisk blande
helot som Endstodte; de beholde
Frisøren, have Boertræppen ganske
paa Europæisk med Træne, Vest
Fluppen o. s. v. og om Benene Ligne
have de Skjortet. Den Fiskere
Singhelesere og danner Floed-
befolkningen paa Pew, foruden
er der flere andre Folkestamme;

men jeg har endnu ingen andre et lignende Klæde som Manden
sæt, Med Mundtagene af indraandede i Almindelighed af Lignende
fra Brædden og fra Mellemkysten. Bonvilds tøj.
i paa Færdien. En anden smuk, Tøj her er deres Maade
de bestaa af en eidskiltet, lang, smukt Træ,
Tinglilleindendene er ret smukke, stamme til det for begge Enden, for
meget smaa, men trinde og batten, at gøre denne Baad lidt højere og
i det mindste de unge. Hæret er der Ligt (der er ingen Negler eller Pletter i
i Beglæn Længde og Smukt, det paa hele Baaden) to Planker en paa hver
samme Maade som Manden. Side, de staa paa Kant og denne en
Men inden Kam i Bagparten, som Røling, men gøre det alle, end
er gjort fast med en smukt for smalle Tøtøi endnu smukkere, det er
arbeidet Tolvmaal. Dernæst her de ikke bedre end at et almindeligt
en højt Trøje, som næsten den Menneske afhængt paa isidder den i
til Løst og er lukket baade for de stiger med en Løse og enten
og bag, den her Lange Ermer. roer eller bringes frem ved et enkelt
Om Nederstroppen her de Løst, for at dette smalle Tøtøi ikke
saa Stanger ad til den ene Side